

Obsah.

Předmluva 3

Úvod:

1. O knize Regulae pastoralis, její ceně, bývalé vážnosti, o času sepsání a rozdělení; o vydáních 7
2. O jiných spisech sv. Řehoře Vel. 11
3. O životopisech sv. Řehoře Vel. 13
4. O zvláštích sv. Řehoře vlastních 15
6. Úvod k následujícímu životopisu sv. Řehoře: O Pavlu Diakonovi, mnichu cassinském 18

Život svatého Řehoře Vel. od Pavla Diakona, mnicha cassinského 26

Svatého Řehoře Velikého Kniha o správě pastýřské:

Část I.

Předmluva 47

- Hlava 1. Nezkoušenci neodvažujte se přijati úřad pastýřský . . . 48
- Hlava 2. Nepodjmejtež se správy duchovní taci, kdož životem svým neosvědčují, čemu se rozjímáním naučili 49
- Hlava 3. Jak těžká jest správa duší; kterak každým protiventstvím dlužno zhrdati, štěstí pak se obávají 50
- Hlava 4. Že obírání se duchovní správou rozptyluje často mysl sebranou 52
- Hlava 5. O takových, kteří by u vrchní správě příkladem svých ctností mohli prospěti, kteří se jí však vyhýbají z ohledu na vlastní pokoj 53
- Hlava 6. Že ti, kteří se břemenu duchovní správy z pokory vyhýbají, tenkrát v pravdě jsou pokorní, nezpěčují-li se úradkům Božím 55
- Hlava 7. Že časem někteří chvalně baží po úřadu kazatelském, a že k němu jiní chvalně přes moc donuceni bývají 55
- Hlava 8. O těch, kteří si přejí býti představenými a kteří, aby choutkám svým průchod zjednali, uvádějí na doklad výrok apoštolský 56
- Hlava 9. Že ti, kteří chtějí býti představenými, v duchu často klamně si slibují, že mnoho dobrého budou konati 57
- Hlava 10. Jaký má býti ten, kdo ke správě přichází 59
- Hlava 11. Jaký nemá býti ten, kdo ke správě přichází 60

Část II.

O životu pastýře.

- Hlava 1. Kterak si má vésti při samé správě ten, kdo jí řádně došel 63
- Hlava 2. Mysl správce buď čistá 63
- Hlava 3. Jednání správce buď vždy příkladné 66

Hlava 4.	Mlčení správce duchovního buď rozvážné, řeč jeho užitečná	68
Hlava 5.	Duchovní správce buď každému blízký svým soucitem a nad jiné buď dbalý rozjímání	71
Hlava 6.	Správce duchovní přidružuj se v pokoře k těm, kteří činí dobré, avšak proti nepravostem hříšníků vystupuj přísně, horle o spravedlnost	73
Hlava 7.	Že nemá správce duchovní pro zevní zaměstnání zkracovati péče duchovní, ani pro starost o své nitro nedbati potřeb zevních	78
Hlava 8.	Že nemá býti v úmyslu správce duchovního, lidem se libiti, avšak že nieméně má míti na zřeteli to, proč se libiti má	83
Hlava 9.	Duchovní správce má věděti, že se nepravosti často lživě vydávají za ctnosti	85
Hlava 10.	Duchovní správce znej rozdíl v tom, co máš tráti, co mlčky přehlížeti, kdy horliti a kdy zas se mířiti	86
Hlava 11.	Jak velice má býti správce duchovní pilen rozjímání o posvátném zákonu	91

Část III.

Kterak má správce duchovní, jestli sám náležitě žije, podřízené své učiti a napomínati.

Úvod		93
Hlava 1.	Jak různě třeba si počínati v umění kazatelském	93
Hlava 2.	Kterak mají býti napomínáni chudobní a bohatí	95
Hlava 3.	Jak třeba napomínati veselé a smutné	97
Hlava 4.	Kterak napomínati podřízené a představené	97
Hlava 5.	Kterak mají býti napomínáni sluhové a páni	100
Hlava 6.	Kterak mají býti napomínáni moudří a tupí	101
Hlava 7.	Kterak napomínati nestoudné a stydlivé	102
Hlava 8.	Kterak napomínati domýšlivé a malomyslné	103
Hlava 9.	Kterak mají býti napomínáni netrpěliví a trpěliví	104
Hlava 10.	Kterak mají býti napomínáni blahopřejní a závistiví	108
Hlava 11.	Kterak mají býti napomínáni sprostní a licoměrní	110
Hlava 12.	Kterak mají býti napomínáni zdraví a nemocní	113
Hlava 13.	Kterak mají býti napomínáni ti, kteří se trestání bojí, a ti, kteří jim pohrdají	117
Hlava 14.	Kterak mají býti napomínáni mlčeliví a mnohomluvní	119
Hlava 15.	Kterak mají býti napomínáni váhaví a kvapní	122
Hlava 16.	Kterak mají býti napomínáni mírní a zlostní	124
Hlava 17.	Kterak mají býti napomínáni pokorní a pyšní	126
Hlava 18.	Kterak mají býti napomínáni tvrdošíjní a nestáli	129
Hlava 19.	Kterak mají býti napomínáni nestřídmi v jídle a zdrželiví	130
Hlava 20.	Kterak mají býti napomínáni ti, kteří již ze svého roz-dávají, a ti, kteří uchvacují cizí	133
Hlava 21.	Kterak mají býti napomínáni tací, kteří sice po cizím nebaží, avšak své si nechávají, a ti, kteří ze svého roz-dávající, nieméně z cizího berou	138
Hlava 22.	Kterak mají býti napomínáni nesvorní a pokoje milovní	140
Hlava 23.	Kterak mají býti napomínáni rozséváči svárů a smircové	144
Hlava 24.	Kterak mají býti napomínáni lidé nauk svatých nechá-pající, a kterak ti, kteří je sice chápaí, avšak pokorní nejsou	146
Hlava 25.	Kterak mají býti napomínáni ti, kteří úřad kazatelský z přílišné pokory odmítají, a ti, kteří se ho přenáhlelé a spěšně domáhají	149

Hlava 26.	Kterak mají býti napomináni ti, jimž se daří na pomyslení všecko, a ti, jimž nedaří se nic	153
Hlava 27.	Kterak mají býti napomináni manželé a svobodní	155
Hlava 28.	Kterak mají býti napomináni, kdož tělesných hříchů zkusili, a ti, kteří jich nepoznali	159
Hlava 29.	Kterak mají býti napomináni, kdož hříšné skutky své oplakávají, a jak ti, kdož oplakávají jen hříšné myšlenky	163
Hlava 30.	Kterak mají býti napomináni ti, kteří od hříchů, jež oplakávají neupouštějí, a ti, kteří sice od hříchů upouštějí, avšak jich neželí	166
Hlava 31.	Kterak mají býti napomináni ti, kteří chválí hříchy, jež na svědomí mají, a ti, kteří je sice zavrhuji, avšak jich se nevarují	169
Hlava 32.	Kterak mají býti napomináni hřešící z nenadálého hnůti a hřešící po rozvaze	170
Hlava 33.	Kterak mají býti napomináni ti, kteří sice do malých poklesků upadají, leč často, a ti, kteří vystřihajíc se malých, časem do těžkých se uvrhují	173
Hlava 34.	Kterak mají býti napomináni ti, kteří v dobrém ani nezačínají, a ti, kteří započavše je, v něm nesetrvávají	175
Hlava 35.	Kterak mají býti napomináni ti, kdož činí zlé tajně a dobré veřejně, a ti, kteří si počínají naopak	178
Hlava 36.	Kterak třeba dávatí napomenutí mnohým, když se má každý jednatel tak posilnit v ctnosti, aby nepravosti ctnostem opačné při tom nerostly	180
Hlava 37.	Jaké napomenutí dlužno dávatí jednotlivci, když podléhá chybám opačným	181
Hlava 38.	Že jest někdy třeba lehčích chyb pominouti, aby se odstranily těžší	182
Hlava 39.	Že se duším mdlým vůbec nemají hlásati věci hluboké	183
Hlava 40.	O činění toho, co se káže, a o slovech	184

Část IV.

Kterak má kazatel, když vše řádně vykonal, do sebe jíti, aby ani pro svůj život, ani pro své kázání pyšným se nestal 185

Ukazatel 189